

som noget vedvarende. Det er givet i et bestemt Tiemed, som er søgt opnaaet og maa kunne opnaaes i en rimelig Tid. Det er antaget af Regjeringen, at den Tid af 4 Aar, som her er sat, er en rimelig Frist at stille Den til at opnaae de Forandringer, der ere nødvendige, for at den i Fremtiden kan staae paa egne Been i finansiell Henseende, og lykkes dette ikke for den i denne Tid, saa seer jeg ikke, at der er Andet for, end at den selv maa staae Udøet. Men derom er jeg overbevist, at Rigsdagen ved at vedtage et Forslag som det i § 1 paa ingen Maade vil binde sig i Fremtiden. Hvad det Andet angaaer, nemlig Forholdet med Laanet, da er der reist Tvivl om, hvorvidt den Sum, der er opstillet, vil være passende. Dette maa jeg henstille. Det er jo overordentlig vanskeligt at danne sig et Ekjon om et saadant Laan. Jeg kan kun sige, at de Mænd, jeg har talt med, og som ere nøie fortrolige med Forholdene paa St. Thomas, have i det Hele været af den Mening, at det Rette her er truffet. Naar det er blevet gjort gjældende, at Statskassen udsætter sig for Tab derved, saa maa jeg bemærke, at det gjør man naturligvis altid, naar man laaner ud, men jeg vil dog tillade mig at anføre, at jeg troer, at de Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget, ville være af den Besskaffenhed, at de give en ikke saa ringe Garantii i den Henseende, og jeg skal kun tilføie, at, hvad Administrationen yderligere kan gjøre i denne Sag, ikke paa nogen Maade skal blive forsømt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds omtalte adskillige Enkeltheder, som havde vaakt hans Misstemning. Han omtalte for det Første nogle Lovbestemmelser, som f. Ex. at der ikke maa være Sufferrasinaderier paa St. Croix. Ganske vist maa jeg være fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at dette er en aldeles antiqueret Bestemmelse, som slet ikke passer til vore Forhold, og jeg kan kun sige, at, naar denne Bestemmelse ikke er bleven

hævet, saa er det, fordi intet Menneske har brudt sig derom; der er Ingen, der har tænkt paa at anlægge Sufferrasinaderier der. Det ærede Medlem omtalte med Hensyn til Laanene, om det ikke vilde være rigtigere at danne en Creditforening, som man saa kunde støtte ved Garantier. Jeg siger, at dersom dette kunde lade sig gjøre, vilde jeg særdeles meget anbefale det, det er en meget heldigere Form end at give Regjeringslaan, men jeg tillader mig tillige at henlede Opmærksomheden paa, hvad der ved en aldeles foreløbig Betragtning strax har fremstillet sig for mig, idet jeg ikke har hørt denne Tanke udtale før nu af det ærede Medlem, at der til en Creditforening hører ikke alene Folk, der ville have Laan, men ogsaa Folk, der ville kjøbe Obligationerne, og jeg frygter for, at paa St. Croix, og selv om man vilde tage St. Thomas med, vilde det være overordentlig vanskeligt at finde Kjøbere til disse Creditforeningsobligationer; men mulig kan det ærede Medlem angive Midler i saa Henseende, saa vilde Forslaget sikkert fortjene al mulig Overveielse. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Regjeringen. Han meente, at den Regjering, vi have derude, har sine meget store Stræbeligheder, navnlig i Retning af, at den regjerede for meget, og det Samme nævnedes det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen). Jeg har ofte hørt dette sige, men jeg maa tilstaae, at jeg, som personlig har havt meget med disse Ting at gjøre, og som hver fjortende Dag seer den Post, der kommer hertil fra Bestindien; er bleven paa det Mærkeligste overrasket ved at see, hvor ugrundet den Paastand, som oftere har været fremfat, er, at her skulde regjeres om alle Ting — (Stemmer: Ikke om alle Ting!), ja, ja, om en stor Mængde Ting af, hvad der vedrører den indre Administration. Dette seer ingenlunde. Jeg kan forfikkre det ærede Medlem, at jeg næsten ikke har seet en eneste vestindisk Sag i den Tid, jeg nu atter har været Finansminister, undtagen denne store